

Arrest

nr. 43 226 van 11 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
In eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2010 in eigen naam en in naam van hun vijf minderjarige kinderen hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 januari 2010 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) en van de bevelen tot terugbrenging wat hun kinderen betreft, aan verzoekers ter kennis gebracht op 4 februari 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 april 2007 dient verzoeker een aanvraag in tot vestiging als zelfstandige. Verzoekster en de kinderen dienen eveneens een aanvraag in tot vestiging, in functie van verzoeker. Zij worden in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 23 september 2007.

Op 14 december 2007 wordt aan verzoekers het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Aan verzoekers wordt tevens een bevel tot terugbrenging betekend met betrekking tot hun minderjarige kinderen.

Op 19 februari 2009 wordt verzoeker in kennis gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze wordt op latere datum ingetrokken.

Op 26 augustus 2009 dient verzoeker een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als werknemer. Verzoekster dient op dezelfde dag een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als echtgenote van verzoeker en de kinderen dienen een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als bloedverwanten in neergaande lijn.

Op 26 augustus 2009 is verzoeker in het bezit gesteld van de verklaring van inschrijving, alsook zijn echtgenote en kinderen.

Op 11 september 2009 is verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart op basis van tewerkstelling in België. Verzoekster en de kinderen zijn eveneens in het bezit gesteld van een E-kaart in functie van verzoeker.

Op 6 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissingen houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekers ter kennis gebracht op 4 februari 2010. Aan verzoekers worden tevens de bevelen tot terugbrenging betekend, met betrekking tot hun minderjarige kinderen. Dit zijn de bestreden beslissingen. De motivering van de beslissingen houdende de beëindiging van het verblijfsrecht luidt als volgt:

Ten aanzien van verzoeker:

“In uitvoering van artikel 57 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Z.M. geboren te (...) van Slovaakse (Republiek) nationaliteit

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene werd op 26.08.2009 in bezit gesteld van een verklaring van Inschrijving, gevolgd op 11.09.2009 door een E-kaart op basis van tewerkstelling (...) die volgens het arbeidscontract en de bijlage 19bis aanving op 26.08.2009. Uit het administratief dossier en uit onderzoek blijkt echter dat betrokkene niet effectief tewerkgesteld is geweest bij deze firma. Sinds zijn aanvraag van verklaring van inschrijving, heeft hij niet één dag gewerkt. Derhalve moet er besloten worden dat da voorgelegde bewijsstukken aangaande de tewerkstelling niet authentiek zijn.

Uit verder onderzoek en uit het administratief dossier kan niet afgeleid worden dat betrokkene enige andere economische activiteit in België ontwikkelde, werkzoekende is of voldoende bestaansmiddelen ter beschikking heeft. Betrokkene voldoet dus niet aan de in artikel 40 §4 gestelde voorwaarden om het recht op verblijf erkend te blijven zien.

Het recht op verblijf van de burger van de Unie dient, overeenkomstig artikel 42 secties van de wet van 15.12.1980, beëindigd te worden gezien deze werd bekomen op basis van valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten. “

Ten aanzien van verzoekster:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Z. I. geboren te (...) van Slovaakse (Republiek) nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van haar echtgenoot Z.M.. De echtgenoot van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet aan de voorwaarden overeenkomstig datzelfde artikel, voldoet en op basis van misleidende informatie het recht op verblijf heeft bekomen. Daarom werd er volgens art. 42 septies van de wet een einde gesteld aan zijn verblijf.

Overeenkomstig art 42 ter, 2° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van de echtgenote aangezien er een einde gesteld wordt aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij vervoegd heeft en hij bijgevolg het land zal verlaten. “

Ten aanzien van A.Z.:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Z. A. geboren te (...) van Slovaakse (Republiek) nationaliteit

Reden van de beslissing:

Betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van zijn vader, Z.M.. De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet aan de voorwaarden overeenkomstig datzelfde artikel, voldoet en op basis van misleidende informatie het recht op verblijf heeft bekomen. Daarom werd er volgens art. 42 septies van de wet een einde gesteld aan zijn verblijf.

Overeenkomstig art 42 ter, 2° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van betrokkene (de zoon) aangezien de burger van de Unie die betrokkene vervoegde het land zal verlaten gezien er een einde gesteld werd aan zijn verblijfsrecht. “

Ten aanzien van Aa.Z.:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Z. A. geboren te (...) van Slovaakse (Republiek) nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van haar vader, Z.M.. De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet aan de voorwaarden overeenkomstig datzelfde artikel, voldoet en op basis van misleidende informatie het recht op verblijf heeft bekomen. Daarom werd er volgens art 42 septies van de wet een einde gesteld aan zijn verblijf.

Overeenkomstig art 42 ter, 2° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van betrokkene (dochter) aangezien de burger van de Unie die zij vervoegde, zal vertrekken uit het Rijk gezien een einde gesteld werd aan zijn verblijfsrecht in het belang van het kind, volgt het de verblijfsituatie van de ouders en dient het de ouders bij terugkeer te vergezellen. “

Ten aanzien van St.Z.:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Z. S. geboren te (...) van Slovaakse (Republiek) nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie, van haar vader, Z.M.. De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de maar voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art 40. van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet aan de voorwaarden overeenkomstig datzelfde artikel, voldoet en op basis van misleidende informatie het recht op verblijf heeft bekomen. Daarom werd er volgens art. 42 septies van de wet een einde gesteld aan zijn verblijf.

Overeenkomstig art 42 ter, 2° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van betrokkene (dochter) aangezien de burger van de Unie die zij vervoegde, zal vertrekken uit het Rijk gezien een einde gesteld werd aan zijn verblijfsrecht. In het belang van het kind, volgt het de verblijfssituatie van de ouders en dient het de ouders bij terugkeer te vergezellen. “

Ten aanzien van Si.Z.:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1961 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Z.S. geboren te (...) van Slovaakse (Republiek) nationaliteit. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van haar vader, Z.M.. De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art 40. van de wet van 15.12.1980 gezien het niet aan de voorwaarden overeenkomstig datzelfde artikel, voldoet en op basis van misleidende informatie het recht op verblijf heeft bekomen. Daarom werd er volgens art. 42 septies van de wet een einde gesteld aan zijn verblijf.

Overeenkomstig art. 42 ter, 2° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van betrokkene (dochter) aangezien de burger van de Unie die zij vervoegde, zal vertrekken uit het Rijk gezien een einde gesteld werd aan zijn verblijfsrecht. In het belang van het kind, volgt het de verblijfssituatie van de ouders en dient het de ouders bij terugkeer te vergezellen. “

Ten aanzien van Z.Z.:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1961 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Z.Z. geboren te (...) van Slovaakse (Republiek) nationaliteit. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van haar vader, Z.M.. De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art 40. van de wet van 15.12.1980 gezien het niet aan de voorwaarden overeenkomstig datzelfde artikel, voldoet en op basis van misleidende informatie het recht op verblijf heeft bekomen. Daarom werd er volgens art. 42 septies van de wet een einde gesteld aan zijn verblijf.

Overeenkomstig art. 42 ter, 2° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van betrokkene (dochter) aangezien de burger van de Unie die zij vervoegde, zal vertrekken uit het Rijk gezien een einde gesteld werd aan zijn verblijfsrecht. In het belang van het kind, volgt het de verblijfssituatie van de ouders en dient het de ouders bij terugkeer te vergezellen. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 40, par. 4 *juncto* artikel 47septies (allicht wordt artikel 42septies bedoeld) van de Vreemdelingenwet en van artikel 4 van de wet van 29 juli 1991.

Eerste verzoeker stelt dat hij op 26 augustus 2009 een contract heeft ondertekend met de zaakvoerder van (...) BVBA, deze zaakvoerder is vervolgens met hem naar de gemeente gegaan om de inschrijving te laten gebeuren, dat verzoeker aldus dacht onmiddellijk aan de slag te kunnen, dat de zaakvoerder echter nadien van gedacht veranderde en stelde hem niet meer nodig te hebben en dat hij ontslagen was. Verzoeker stelt dat hij en zijn gezin aldus slachtoffer zijn van het misbruik van de zaakvoerder. Het motief in de bestreden beslissing dat verzoeker valse of misleidende informatie heeft gegeven aan de gemeentelijke diensten is *in casu* onterecht. Verzoeker was te goeder trouw en heeft volledig te goeder trouw het arbeidscontract met de zaakvoerder ondertekend. Verzoeker treft geen enkele schuld, derhalve kon artikel 42septies van de Vreemdelingenwet niet worden toegepast. De beslissingen zijn gebaseerd op een verkeerde wettelijke regel en dienen nietig verklaard te worden.

2.2 In de repliekmemoirie verwijzen verzoekers integraal naar de uiteenzetting in hun verzoekschrift.

2.3 Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (wellicht doelt de raadsman van verzoekers de artikelen 2 en 3) wijst de Raad erop dat de in deze artikelen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissingen wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) en naar het feit dat eerste verzoeker niet voldoet aan de gestelde voorwaarden in artikel 40, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voor verblijf in het Rijk als werknemer. Bovendien wordt het recht op verblijf beëindigd overeenkomstig artikel 42septies van de Vreemdelingenwet. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekers niet duidelijk maken op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en zij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling met betrekking tot het al dan niet verlenen van een verblijfsrecht in het Rijk als werknemer in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van verzoekers verblijfsrecht is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker op 26 augustus 2009 een aanvraag heeft ingediend van verklaring tot inschrijving als werknemer. Verzoeker diende naar aanleiding van deze aanvraag een arbeidscontract in voor onbepaalde duur, met ingang van 26 augustus 2009. Op 11 september 2009 werd verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart. Op 6 januari 2010 wordt het verblijfsrecht van verzoeker beëindigd omdat uit onderzoek is gebleken dat verzoeker niet effectief tewerkgesteld is geweest bij de firma. Verzoeker betwist dit niet in het verzoekschrift. Hij stelt echter dat hijzelf slachtoffer is van misbruik door de zaakvoerder van de firma. Hij stelt dat hij volledig te goeder

trouw het arbeidscontract met de zaakvoerder heeft ondertekend. Hem treft geen enkele schuld en daarom mag de beslissing niet worden gebaseerd op artikel 42septies van de Vreemdelingenwet.

Artikel 42septies van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.”

Verzoeker die een aanvraag indient om een verblijfsrecht te bekomen als werknemer dient eveneens de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen door de gemeentelijke diensten tijdig op de hoogte te brengen van het feit dat hij niet meer als werknemer is tewerkgesteld. Verzoeker heeft, blijkens de stukken uit het administratief dossier, op geen enkel ogenblik het initiatief genomen om de gemeentelijke diensten over zijn arbeidsstatuut in te lichten. Verzoeker is op 11 september 2009 in bezit gesteld van een E-kaart terwijl hij sinds 26 augustus 2009 niet meer was tewerkgesteld, aldus volgens de eigen verklaring van verzoeker in zijn verzoekschrift. Verzoeker heeft nagelaten om, minstens op het ogenblik dat hij in bezit werd gesteld van een E-kaart de gemeentelijke diensten in te lichten over het verlies van zijn tewerkstelling. Verzoeker stelt voor het eerst in het verzoekschrift dat hij ‘misbruikt’ is door de werkgever die hem de dag zelf van het arbeidscontract zou hebben ontslagen. Verzoeker brengt hiervan geen begin van bewijs aan en maakt aldus niet aannemelijk dat artikel 42septies van de Vreemdelingenwet niet kon worden toegepast. Te meer, nu uit de stukken van het administratief dossier en uit de eigen verklaringen van verzoeker blijkt dat hij sinds 26 augustus 2009 nagelaten heeft de gemeentelijke diensten te verwittigen van zijn ontslag als werknemer bij de firma en dit terwijl hij op 11 september 2009 in het bezit werd gesteld van een E-kaart op basis van zijn tewerkstelling bij de firma ‘(...) bvba’.

Verzoeker maakt een schending van artikel 40, § 4 en artikel 42septies van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk. Verzoeker maakt met zijn grief evenmin aannemelijk dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de bevoegdheid waarover verweerder beschikt krachtens artikel 40, § 4 en 42septies van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de eerste bestreden beslissing te schragen en bij uitbreiding de beslissingen van zijn gezin.

Het eerste middel is ongegrond.

2.4 In het tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 40, par. 1, 1° *juncto* machtsafwending.

2.5 Eerste verzoeker citeert uit artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet en stelt dat uit het administratief dossier niet kan afgeleid worden dat hij geen werk zou zoeken, wel integendeel. Verzoeker stelt elke dag naar werk te zoeken. Verzoeker en zijn gezin zijn niet ten laste van het sociale bijstandstelsel. Het is aldus duidelijk dat verzoeker actief naar werk zoekt om zijn gezin te onderhouden. De administratie past artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet niet toe zoals de wetgever heeft gewenst aangezien duidelijk wordt gesteld ‘werk zoeken’. Verweerder geeft een te enge interpretatie aan het begrip ‘werk zoeken’. Verzoeker stelt ten slotte dat er sprake is van machtsafwending omdat de administratie de grenzen wenst te sluiten terwijl de wetgever de poort openlaat voor werkzoekenden. Derhalve dient de beslissing te worden vernietigd wegens machtsafwending.

2.6 In de repliekmemoire verwijzen verzoekers integraal naar de uiteenzetting in hun verzoekschrift.

2.7 De Raad herinnert verzoeker eraan dat hij een inschrijving heeft aangevraagd als werknemer van de firma ‘(...) bvba’. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker, -ondanks zijn verklaring in het verzoekschrift dat hij op de dag van de aanvraag om een verblijfsrecht te verkrijgen als werknemer ontslagen werd-, zijn aanvraag heeft gewijzigd in de zin van ‘werkzoekende’.

Verzoeker verwijst naar artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet en stelt dat verweerder dit artikel niet correct toepast en dat er sprake is van “machtsafwending”.

Artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarden vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld.”

Artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet stelt aldus uitdrukkelijk dat de burger van de Unie dient te *“bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld”*. Uit de stukken van het administratief dossier en ook thans in het verzoekschrift blijkt niet dat verzoeker ‘bewijzen’ aanbrengt van het feit dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld. Het motief in de beslissing *“Uit verder onderzoek en uit het administratief dossier kan niet afgeleid worden dat betrokkene enige andere economische activiteit in België ontwikkelde, werkzoekende is of voldoende bestaansmiddelen ter beschikking heeft. Betrokkene voldoet dus niet aan de in artikel 40 §4 gestelde voorwaarden om het recht op verblijf erkend te blijven zien.”* is niet onjuist of kennelijk onredelijk. De bewering in het verzoekschrift dat verzoeker niet werkt en toch zijn gezin onderhoudt, toont niet aan dat verzoeker *“nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld”*. Verzoeker maakt bijgevolg op geen enkel ogenblik aannemelijk dat verweerder zijn bevoegdheid afwendt van het doel waarvoor deze bevoegdheid is gegeven, zijnde de controle en toepassing van artikel 40, § 4 en 42septies van de Vreemdelingenwet. De beschouwingen die verzoeker naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsafwending.

Het tweede middel is ongegrond.

2.8 In het derde middel stellen verzoekers dat de beslissingen van de echtgenote en kinderen eveneens dienen te worden vernietigd aangezien de beslissing van eerste verzoeker foutief gemotiveerd is en genomen is met machtsafwending. De beslissingen van de echtgenote en vijf kinderen hangen af van de beslissing van eerste verzoeker.

2.9 In de repliekmemoirie verwijzen verzoekers integraal naar de uiteenzetting in hun verzoekschrift.

2.10 Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972 en RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). De exceptie van onontvankelijkheid van het derde middel opgeworpen door verweerder in de nota met opmerkingen dient te worden aangenomen.

Het derde middel kan niet tot de nietigverklaring leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en tien door:
mevr. N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN